

NOBERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I ————— N.º 39
Sóller 29 de Septiembre de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

Cosas de Sólle

Es poble en massa está que *trina*. Ha pogut prová que dins s'Ajuntament no hey ha tansols un concejal que discuteca s'administració, es bé comunal des poble, es *modus vivendi* des sollerics y vejent aquest engan, aquest abandono des qui tenen sas sevas riendas, ha posat es crit a nel cel vejent que no hey ha dins Sólle cap polític ni cap particulá capás de compondre aquesta olla de garagols.

Fa dues setmanas que tot un senyó concejal republica reformista, a una proposició que fé es batle de regalá cent pessetas a n'ets exploradós, no tan sols l'aprová, sino que proposá qu'aribás a docentas cincuenta pessetas es regalo, lo que va essé aprovat de tots es retjidós ¡Qué ni ha de *pasteleros* dins Sólle!

Es diumenge sigüent, o siga diumenge passat, es lletés se veren obligats a pujá cinc céntims sa venta de cada masura de llet, dat a que s'Ajuntament les ha tirat s'*ultimatum* y les ha etsijit sense reflexió de cap classe, s'impost que les senyala sa Lley pes bestia.

Ara fassen un comentari independent, sense estralimitarnos de sa rahó, fent constá qu'ara parlam per boca des poble que ja no creu amb sas promesas que las fan en temps electorals uns y altres polítics.

Es una injustici, un absurdo, una *pastelerada*, un robo que se fá a nes poble, regalant cincuenta duros a n'ets exploradós per havé comprat un telégrafo més o menos profitós. Esteim conformes qu'etsistesca tal institució que cuant menós serveix per ensenyá disciplina y obedienci a n'ets atlots, hasta estariam conformes que s'Ajuntament les subvencionás amb una

cantidad anual si es dobbés después bastassen per fé cosas més necesaris: per crea un parey d'escolas públicas que son d'indiscutible necessitat dins Sólle y de més profit que s'institució d'ets exploradós; per arreglá sa plassa qu'es dematins pareix un concurs de regatas; per acabá en *totum* de tapá es torrent; per derribá s'Hostal qu'es un edifici qu'afrenta y que cau per si meteix; per subvencioná aquets atlotets pobres que per necessitat s'han de posá a fé feina a nou o deu anys; en fin per fé milloras de més necessitat y més profit qu'una institució creada exclusivament per fiys de familis aposentadas, pero no estám ni porem está conformes amb aquest regalo que les han fet, ara que sa caixa comunal está buida, com demostra sa determinació qu'han adoptada de fé pagá s'arbitri a nes lletés

Voltros preguntareu: ¿No es just qu'es lletés paguin s'import corresponent?

Y jo contestaré: Dins Sólle y a més a sas actuals circumstancias, no y mil vegades no; dins aquest poble no si fá paya a bastament per manteni ets animals y ets amos tenen qu'aná a sercarlé des Plá y ademés des gasto de trasport tenen qu'afejé es dret de consúm; s'aufaus lo meteix, y cuant vé es resultat es mantenimet d'aquest animal costa el doble que per sas altres pars, y aixó es lo que s'Ajuntament heuria de considerá per suprimí s'impost a un article consumit per malalts que sempre ni ha de pobres que ja feyan s'esfors de pagá sa llet; a deu céntims sa mesura.

¿Compreneu senyós retjidós sa *pastelerada* qu'heu feta? Es regalo qu'heu otorgat a n'ets exploradós es un robo a nes poble; es se causants de s'aument des preu de sa llet es un crimen que feis a nes malalts; es fé tot lo que feis es una política esquerosa, intolerable que durará

fins qu'es poble obrirá ets uys a sa realitat.

URBANO, ROSSELLÓ

SA FAM EN PORTA

—¿Qué tal madó Margalida?...
Pereix qu'estau enfadada
¿Qué teniu?...

—Madó Torrada

estic del tot avorrida.

Sa feina va malement
y es meu homo es sabaté,
sa poca feina que té
no treu pes manteniment.
Ets infants pateixen gana
y no mos volen fiá
perque no podrem pagá
amb acabá sa setmana.

—Molt mal arreglats estam
si sa feina no va bé.

—Cualque cosa heurem de fé
per no morirnos de fam.

Per un homo es un torment,
tenguent bons brassos y mans,
no poré da a n'ets infants
un tros de pá abastament.

—Es un martiri molt gros.

—Es faltarli pá a una casa
es clavarlos una espasa;
tot son crits, llaments y plós.
S'homo está de mal humó
y jo hey estic molt més qu'ell
y movem un desgavell
que forma sa deshunió.

—Jo crec madó Margalida
qu'es pobres heurem d'armá
un trabuc y demená
a senyós dobbés o vida

—No que sería agravá
sa fam que tenim de sobre;
cuant nesqués un homo pobre
l'haurían de fusellá!...

N'URBANO

De sa Regió

De SA POBLA

A nes *Sabateret honrat* des «Foch y Fum»:

¡Vaja una manera de contestá que té aquesta gran honrades sebateril: Combatint es teu embrollat article dec haverté de dí qu'encare qu'en Napoleón ja estiga desterrat y a devant se plassa den Waterloo hagui rendit bandera o bastó, es caramull de ses sevas macabras heroicitats será immortal y es seu nom posantli se teva honrades per estaló *en vidam eternam*.

En quant a Geografia no perdé es temps en llevarté sa gran corassa de torpesa que te té sitiát y casi casi te iguala en sos que duan es cap baix; pero si en quant a nes café maurista te diré que si l'amo te ubert fins tart y tú creus qu'es per culpa meva, es perque tens se gran desgraci d'essé ademes de curt de gambals, també de vista y en s'anit no distingueixes un mascle amb una femella.

Y anem a lo que jo dic *futura Alcaldesa*; has de sebre tros de verdolaga qu'una atlota que té relacions amorosas amb un alcalde no está mal dit *futura Alcaldesa*; lo que si es un desbarat garrafal y una falta de moral tractá ne Magdalena de ses-tressa per quant segons dius tú m'ha *tayá* un *sayo*; si sabessas lo qu'escrius no t'haurías atrevit a posá se paraula *tayá* y mes *sayos*, perque en bon mallorquí son unas paraules torpes y de doble sentit, y calificas aqueixa atlota de tení un ofici que ja may crec hagui etsersit.

Y per acabá te d'advertí que si tornas escriure te fassis cárrec de sa diferenci qu'hey há entre ses paraulas normal y anormal, puesto qu'amb ellas has pegat de cap y has quedat tapat fins a n'es turmells representant es papé de lo qu'ets.

De FORMALUTX

—Catalina ¿que no saps aixó?

—No fieta meva.

—Idó diuen que llevarán es repartiment municipal, y tornaran posá es consums.

—¡Qué me dius! Ara sí que menjarem es menjá cá.

—No se perque. Tú no deus ignorá que quant llevaren es consums, tothóm deya:—¡la hey menjarem barato ara! y resultá que posat es repartiments, y llevat es consums, es botigués, en lloc de rebaixá es preu des menjá, no el tocaren; y jo trob que mos es ben igual es tení o no es consums.

—Sí, pero has de tení en conta que si llevó llevaren es consums y no rebaixaren es preu des menjá, ara es ben segú qu'en tornarlós posá pujarán es preus des comestibles.

—Tens rahó. Y llavó entre es consums y sa guerra, podem fojí a escape de Fornalutx pues si ferá difícil se vida.

—Y partirem passa a passa carretera per avall, abandonant aquest vall que noltros estiman massa.

UN CASSADÓ NOU

De FELANITX

Noticis *suetas*:

Pes carré de sa Roca d'en Boira hey há dues atlotas que si no enmenden se seva conducta, prest las anomenarem demunt aquest mateix setmanari. ¡Es una hástima tan guapas com son éllas!

A n'es carré Majó hey viu un jove que nom *Rafel* qu'es un vertadé gorrero. Ell mateix diu que fuma unas sis capsas de xigarros cada setmana, y domés na compre una, ses altres las fuma a sa salut d'un parey de beneis que el coneixen y encara el convidan; en quant a nes mistos no en compre may, y aixó que sempre dú duros y diu que son seus.

Es relotje de s'Ajuntament no l'han desberetat de tota se semana.

Es municipal *Petaca* en lloc de fé cumplí ses ordenansas municipals, pissetja billets de Loteria.

A nes carré de s'Alóndiga fá uns cuants dies que surt una bruticia de vinnassa, o aigo bruta de un cup de rems, per devall una portassa que fá feredat.

Noltros trobam que per essé aquell magatsem d'un senyó com es el senyó Vaquer, heuria de tení un poc mes d'atenció amb aixó y dá ejemplo a altres.

Dissapte que vé parlarem de ses brodedoras d'aquest poble principalment d'una mestressa que dú feina de Palma y la reparteix a varias atlotas estefantlós a mes no poré.

Aquí acab se croniqueta crónica inverosimil,
feta peí senyó «Tireta»
qu'habita es carré des Fil
a nes número «Rodeta».

De MANACÓ

A nes carré d'en Colóm hey há una joveneta molt petitona y abultada de devant, a pesá que d'es bulto en dugui la mitat de postís, la cual amb compañía de sa mare escandalisan que a se persona que las posi a demunt EN XERRIM li regalarán un jelat de pesseta y a nes que vulgui essé jenre de se veyá ni regalarán un de vint y cinc pessetas.

Y en tal jenerosidad dic ara a tal madoneta:

—Ara que vos y hé posat,
venga es jelat de pesseta.

A nes carré de s'Aigo d'aquest poble habita una jove algo rotje y que preten d'essé

santa que ja fa temps que se valgué de medis *útils* per ferse.... per ferse.... (¿Com heu dirrem?) per ferse *consolá* per un homo de coranta Jenés y coranta un Juriol.

Sa fulana aquesta invitava aquest homo perque la visitás a caseva quant élla era totasola y d'aquesta manera varen essé amics, molt amics, fins un día qu'ella lográ aná a matansas a cas fulano de marras. Desde aquell día s'ardó fojí a sa fulana y no contenta de despreciá aquell que tantas vegades l'havía *consolada*, s'inventá una farsa per ferló condemná pes seu enemorat, que feya de fiscal, y per ferli cumplí sa pena per vía d'un amic que feya de *verdugo*.

Aixó es sa primera part: sa segona durá sa filiació etxate, nom y llinatje y número de sa casa d'aquesta jove, igualment que es principals fets rars d'aquesta generosa y variable *joven*.

Aquí feim punt y apart.... y preparam sa segona part per s'altre setmana.

ES CORRESPONSAL

De ARTA

Sa justa y legal petició que sa Societat Obrera ha presentada a nes *patronos* de possessió, sobre preus y condicions pes cohidós d'oliva, les ha estat negada y despreciada; no reproduim tal petició per haverlé dada a coneixe ja a nes número anterió. Avuy derem un crit d'atenció a nes poble mallorquí perque se fasse cárrec de lo qu'és és depotisma dets amos rics artenencs; de aquets amos que tenen es *trabayadós* per esclaus, que tengueren sa *barra* de no admetre una demanda justa y equitativa que fan ets obrés, cansats de sofrí es *yugo* desconsiderat y bárbaro de que son víctimas.

Sa Societat Obrera es digne d'aplaudí per haverse imposada amb defensa des pobres *trabayadós*, per fé preveilexe es seus drets, pero desgraciadement ets *patronos* no reflexionan, lo justa y legal qu'es sa proposició qu'ha presentada firmada per més de trescentas personas.

Hey ha amo, que més envant vos darem a coneixe, qu'en tot orgullo ha dit qu'antes d'accedí a cap petició obrera, anirá a cercá cohidós de Buje, y no considera aquest *despota* que tant obrés son es de Buje com es d'Artá, y que may ets obrés esterns voldrán traicioná es d'Artá, perque considerarán que se tiran terra demunt.

Per acabá direm qu'es poble va molt ulsurat, sas sancs van molt enseses y si no se calma perilla averhí un disgust.

Desitjam acabi y s'arregli amb pau y unió.
Deu heu *fassés* y menjarian dátils.

CORRESPONSAL

De BUÑOLA

Una codolada a dues amigas inseperables que per plassas y carrés sempra fan mal d'uyes a nes buñolins.

Las poreu veure per plassa fent sa rata *trajinera*; una es just una partera y s'altre es una corassa, y si sa volatina passa fan sa milana pollera.

Noltros som d'una opinió que si no saben canviá sa seva conversació, aviat pes *pujado* d'oló no'n podrán passá.

Si sa creu den Gomis passas, ja vorás a un recó que dues casas fan unió, y a causa de sa pudó, desitjam estigan rasas. Pues dins es mateix corral habita una enomenada, que noltros la trobam fada y es des poble de sa sal. De s'altre no'm perlarem, suposat qu'es de Buñola, pero si no se *gombola* es credó li resarem y llevó ja xerrarem de lo que d'ella se redola.

Y deixant altres pamblinas de voltros mos despedim, pero alerta qu'EN XERRIM, ja vos ha presas sas midas.

UN QUE SON DOS

De BUJE

Per aquest poble hey ha un parey de joves y mares de famili (qu'un altre día las anomenaré), que sempre seguit s'ocupan d'en Toni «Betata», y des rumbo que dú per Buja. O sinó escoltau aqueixa prova de dues jermanas:

Fá alguns días que jo passave pes carré de sa Carretera y cuant era a devant cá aquestas «dulcianes», las vaix trobá que conversaven amb un amic meu. Jo los vaix saludá, contestantme a nes saludo aquell homo y una de ses dues jermanas; pero encara no havia caminat dues passas cuant s'altra jermana li investí tota furiosa diguentli:

—¿Y a n'aquest dius bonanit?

—¿Y qui es?

—Es xerrimé!

—¡Mare de Deu del Rosé! Si jo mo pens no l'hey dic.

Y vataquí que jo hem vaix fé aquestas reflexions. ¿Quin escrupol han de tení de mi perque som *xerrimé*? ¿O sirá perque aquest diari ha publicat un parey d'articles raferents a voltros?

Si és aixó ara l'as dic, que poden resá a María, pues es segú qu'algún día hey sortiran altre pic.

Toni Femenias (a) Betata (*Xerrimé*)

D'ALARÓ

UN ACAPARADÓ DE MISTOS

En Miquelet es fusté, o siga es *tutiero* principal ds dins Alaró, ara fa una colecció de capsas de mistos, y a l'hora d'ara ja'n té devés set-sentes d'acaparadas, de lo que n'está tot orgullós, com heu prova cridant es veinats y mostrantlós es deposit de cerillas que té.

S'altra día mentres las mostrava a n'en Biel aquest ni prengué tres capsas, después en Pep també ni prengué algunas y l'havisá que cuant n'heuria de manesté no'n compraria, sinó que les hí prendia a ell.

Vaja Miquelet ¿vols un consej meu? ¿Si? Pues escolta:

Vendre es mistos convendria y n'estarias content, si es deposit s'ensenia per pagarló no valdria tota s'aigo des torrent. Y llevó, tu no repares, sa situació qu'estás, si arribava aquest cas

¿que farías des teus pares que no poren moure un brás?...

VERITAT

De ESPORLAS

Beatas y beatotas, senyauvós al nom del Pare, qu'es batle amb deixá sa vara, y tendrem ses fites netes.

Si anau a pesetjarvós nant a Son Vich trobareu un hortolá amb una creu qu'heu conta molt llestimós.

Sas dones de se turbina cuant senten es carretó diven: ja balla es tambó, de cop sentirem se crida.

Diven ses personas veyes de se vida esporlarina, qu'han vist una fantasia d'ets homos torná famelles.

Homo de fetxada baixa, concejals disminuits, sentiren es vostos crits per se finestra de plassa.

Ara veurem en votá si encare tendreu vergonya d'insultá cualque persona tratantló de porc singlá. En totas sas meas trassas vos vaix dí carabasots, ara vos diré aubercocs per no dirvos carabassas

Mes envant ja vos diré

un poc més se veritat.

persona que dú bordat

li ajuda Deu vertadé

UNA PERSONA BONA

Ara feis *santos*, que surt l'ofici:

En Miquel Cerdó té una fia que festetja un jove, y durant es seus dialecs son aguardats per se senyora *mamay* per pó de se pó, pero resulta qu'es igual que si no hey fós pues sa veyá totduna se dorm.

¡Ay Miquel Cerdó! si se teva dona es tan dormidora, tú en tens sa culpa, pues cuant parlas fas tanta son, qu'ella ses a-vesada en senti parlá a aclucá ets uys, y dormirsé.

Y cuant festetjen resulta

que s'aplegan dos estremes

sa veyá perque dorm massa

y élls perque no dormen jens.

EN MÁ MENGUE

XERRIMADES

Bando públic que fa EN XERRIM:

Per ordre nostra se fá a sebre a nes públic en general, qu'hem ubert una suscripció voluntaria per fé quedá bé es nostro Ajuntament.

Prometeren cinquanta duros a n'ets explorados, y ara els pobres no poden cumplí sa seva paraula perque no tenen cap céntim dins sa caixa comunal.

Es que vulgan contribuhí a tal suscripció, que passin per se nostra Administració, carré de sa Lluna.

EN XERRIM mateix encabessará sa llista pero perqu'es tant probe no donará dobés, sino que regalará setse carabassas

grossas qu'ha cohidas dins s'hort xerrimós.

Es dobbés que recaudem serán entregats a s'Ajuntament un dimars a vespre cuant estigan en sessió, acompayant una llista que contenga sa cantitat y nom de sa bona persona que l'ha dada.

Amb una xerrimade de disapte passat aconsejvem a nen Blanco y Negro que podria pintá un batle sercant *cucas* per dins es Sallé y per sa plassetta des Sergent Solé.

Idó bé, sobre aquestas paraulas una jove se senti eludida y per tranquilidat seva y per convensa es públic qu'heu mal interpretá, feim constá que noltros no'hu deiem en cap sentit ofensiu, sino qu'heu deiem con que dí qu'es batle matava l'*aranya* pesetjantse pes Sallé, des mateix modo qu'es pasetje pes Convent, s'Hort-Daviu, Alquería des Conte, etc. etc.

Servesca aquesta rectificació perqu'es públic no formi un mal criteri d'aquestas paraulas.

En Pere *Beya* mos diu:

¿Sebeu aquella casa que fan a nes camí des Murtará? ¿Coneixeu en *Barrebás Ataliá*? ¿Si? Idó no feis poc.

Aquest *Ataliá*, constructó de sa casa mencionada, sempre está vetlant es manobras, just si fossen una cuadrilla de lladres, quisá per pó que no sen dugan se butxeca plena de pedras o altres herbas.

Vataquí qu'un manobre que preten de poeta, se cansá de qu'el mirás y li enflucá aquesta:

Dispensará es senyoret si tant m'há de contemplá, de que me vaji a posá guants, levita y un bombet.

Pareix que la setmana passada na sotsehi una de grossa din sas Casas de la Vila.

Nada menos que dos empleats des consúms se temeren que de dins un armari qu'hey gordaven es dobbés recaudats des consúms les havian robats en varios días varias cantidades, y amb so fi de descubrí sa *rata trajinera* que sen *trajinava* es capital, acordaren qu'un des dos se tancarí dins s'ermari y cuant es lladre se presentaria sería agafat infranganti.

Així heu feren: es més petit sa tancá dins sa caixa y s'altre comensá per rebre sas visitas des demás empleats qu'anavan a contá sas novedats. Amb aixó arribá es que se sospitaven qu'era es lladre y efectivament heu va sé. S'empleat finjí una feina urgent y deixá s'altre totsol, el cual apenas hey havia quedat s'afuá a s'ermari amb una clau falsa l'obrí y a nes meteix moment sorti s'altre s'empleat de dins s'ermari, ja mitx esfistsiat, y no ten-

gué forsa per di cap paraula. Es lladre cuant vé aquella *bubota* dins s'ermari prengué un susto monumental y pegá crit de: *El dimoni*, y a nes mateix moment caigué acubat en terra.

A nes crit de: el dimoni, comperegueren altres empleats y gent de *lo alto* que ordenaren que aquell assuntó quedás olvidat perque... perque... ja'hu direm un altre dia.

¶ Per avuy ja'hem dit lo bastant; un altre dia, tal vegade disapte, vos direm qui és es lladre y llevó serà gros, molt gros, molt grossisim, moltisim regróssisim.

—Tomeu, que anares a nes Cine diumenje passat.

—No homo, no, jo solliament vaix *alli donde va la gente*.

—No te entenc.

—A «Ca ne Ve» homo, a «Ca na Ve».

A Alaró en Juan Xamena a nes carré d'en Tugores té mobles fets des *mejores* qu'es temps sols no los espenya. Si cualcú s'ha de casá que no perdi gens de rato si vol comprá molt barato mobles trabayats a má.

Mos diu en Juan es mosso de sa Columna:

Senyó Directó: Per defensa meva li agraheiria que desmentís demunt es seu semanari un *Estellico* publicat demunt es «Foch y Fum» passat, en el cual mestre Sec diu qu'una atlota des carré Nou me tirá un ramell amb un *bis* dedins; lo cual es una mentida, perque jo es diumenje qu'ell menciona....

no vaix aná a serca *sopas* sino qu'a n'aquells instants servia *cafés y copas*.

va nes nostros parroquians.

Ni sa font des carré de la Gran Via ni sa de sa de sa plassa d'América donen aigo.

Creis que cuant pensam qu'en *cin-cuanta duros* les podrien arreglá, sa sancmos puja a nes cap y malehim s'horá qu' inventaren es papé de vidra.

Y benehim s'horá que mos ferán a nostros concejals.

Avisam a n'Arnau, aquell que tothóm coneix, que procuri no doná aquells escandols, qu'acostuma doná, per mitx d'es carré.

Dissapte passat devant es Cinema-Victori renyave sa done y li deya que no se posás amb éll y que contás ses penas a n'el senyó Miquel.

Aquella doneta considerant un insult aixó del senyó Miquel, protestá d'aques-

injuria y amb malas paraulas li digué qu'ell havia d'essé causant de sa seua mort y d'ets infants.

Vaje Arnau, un poc de coneixement es bó, pero lo que vos feis es prova de tenirne molt, pero molt poc.

Compreneu vos, mestre Arnau

que vos avisam per bé..

Pues lo únic qu'heu de fé

es turá es disguts que té

sa done, y darli pau.

UN QUE SEMPRE DONE CREU

S'última sessió de s'Ajuntament consistí tota ella de parla de porcs: una ver-tadera porcada.

El senyó Ozonas proposá que se llevasen es convenis que se feyan anys enrera amb sos comerciants de porcs, y que se senyalás un impost legal per cada animal que matin. ¡Muy bien, senyó Ozonas! Aixó es fé administració y reclamá sa justici.

Es mateix senyó Ozonas se queixá que se taula reguladora de devora sa font de plassa no cumplía, segóns l'havian enterat, amb sas condicions que li havia imposades s'Ajuntament de vendre sa carn un real més barato que ses demés taulas.

¡Muy requetebien!

EN XERRIM ja té públic aquest abús y ningú mos escoltá.

Si s'Ajuntament escoltás EN XERRIM, tal vegada aquestas cosas qu'ell diu en broma, durien un gros benefici a n'es poble de Sólle.

No'hu deim per brevetjarmós

pero es nostro dí es tan noble

que si mos cregués es poble

sortiria gananciós.

Sa Societat «Pro-Patria» dimars a vespre celebrá una velada amb obsequi des socios y de ses sevas familis.

Se representaren varias obretas que varen essé interpretadas acertadament pes socios mateixos.

Es teatro estave tot plé hasta a nes punt que sa *Serrallera* no trobant puesto buit s'assegué a un palco.

Agrahim s'atenció que tengueren en noltros d'invitarmós y prolongam ets aplausos que ja feren a n'ets improvisats artistas.

Estam enterats que de deniá a vuit días se reunirá a nes *Canyaret* una part des partit republicá solleric, per menjarse una *paella* y camviá impresions sobre ses próximas eleccions.

També mos han enterats que, una fracció des republicans está decidida a votá *del brazo* des mauristas.

Ojo avisor, senyós coaligats, que domés faltaria aquesta per acabá de sepultarvos per insecula seculorum.

Que vol dí que si enguany vos en-

terran, no alsareu es cap per molt de temps.

A sa fonda Palmesana

que té l'amo Andreu Ramón

tots es dormitoris son

amb ventilació molt sana;

y per llevarse sa gana

trobaran plats variats

amb bon esmero arreglats

servits amb gran prontitut

y amorosa servitut

y tot a preus rebejats.

Si voleu sebre ahont es.

carré de Cocheras, tres

En defense des meu amic Segui-t Segui-t, contest a una xerrimade que una atlota li fé posá, per dirli que si en Segui-t fa mal d'uy's a nes veinats des carré del Pare Baró, élla en fá a tot es poble.

Mos conta *Un jugadó de damas*:

A darrera una fabrica hey viven dues jovenetas que volen essé agradoses, y que tenen de tot menos agrado.

Una es poeta, y se creu teni es cap plé de sabiduria, pero s'infelis no veu que de lo que el te plé es de... cabeis.

S'altre sempre va prevenguda d'un Secretari per ferló servi de conseyé. Aquesta cuant ja ha sucut tot es suc a n'es novio que té, li esten un pasaport y el despatxa.

Jo heu dic per un parey de joves que les serquen, y no saben els pobres qui son éllas.

Y jo com amante de sa justici, de se bondat y de tot cuant vulguen los avis de que si no s'enmenden....

Y en qu'éllas me diguin ase

qu'aixó a mi molt poc me cou

los treure haviat es renou

qu'es senti d'aquella casa.

Per veure de llevá es moltisim original que teniem de sa Regió, aquesta setmana hem destinat la major part des número a nes pobles.

No obstant es nostro esfors quedan encara sense publicá un article de Manacó; un d'Artá y sa pelicula per series; un altre de Binasalem y un de Sant Llorens.

De Redecció quedan casi tots ets articles presentats.

De xerrimades na quedan mil.

Vos juram que la setmana que vé a tots ets atrasats les donarem cabuda.

III

Es jove, not desconsolis

si te veus sa vista lluenta.

tenguent sa gana dolenta

ten entrerà de valenta

beguent es **PALOS RESOLIS**.

qu'en P. Estrany aqui regenta.

De venta a tots es cafés y casas de begudas

SÓLLER.—Tip. de Calatayud y C.^a